

a jelen korszaknak szóló üzeneteket, tanulságokat, megoldási kísérleteket, a társadalom és a család válságából való kilábalás lehetőségeit vázolja fel a két tanulmánykötet. Nagyszabású vállalkozás, még akkor is, ha bizonyos szerkesztési elveket vitatni lehet, még akkor is, ha némely írás csak felvillantja az adott problémakört, s nem ad válaszokat, sőt választási lehetőséget sem. A tipográfiai megoldások a puha borító ellenére a kötet esztétikai értékét is növelik. A kiadvány

elsősorban a családtörténeti kutatók számára adhat hasznos ismereteket, módszertani támpontokat. A problémaérzékenység és a megoldási javaslatok felvetése, a múlt értéktérítésének megismertetése a legfőbb erénye e két tanulmánykötetnek. Az itt felvetett kérdések részletesebb, alaposabb kifejtése lehetne a jövő feladata.

Márfi Attila

HÍREK

A Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság tisztújító közgyűlése

(Budapest, 2013. november 12.)

A Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság 2013. november 12-én, 17 órai kezdettel tartotta meg tisztújító közgyűlését, a Magyar Nemzeti Múzeum Római Lapidáriumában. A közgyűlés az előzőleg kiküldött napirend szerint és a hónapokkal korábban, a Társaság elnöksége által készített választási szabályzatot követve folyt le.

A tisztújító közgyűlésen 42 személy jelent meg. Ez azt jelentette, hogy a közgyűlés nem volt határozatképes, mivel az aktuális taglista szerint a Társaságnak 294 tagja van, és így legalább 148 főre lett volna szükség az 50%+1 szavazathoz. Ezért – a törvény betűjét betartva – fél órával későbbre újabb közgyűlést hívott össze az elnök. Az immár határozatképes közgyűlés dr. Érszegi Géza levezető elnökletével elkezdhetette munkáját.

A közgyűlés korábban írásban megküldött meghívója szerinti napirend első pontjaként a Társaság elmúlt négyéves ciklusáról szóló tartalmi beszámolóra került sor, amelyet dr. Harmath Arisztid elnök tartott meg. Az elnök hangsúlyozta, hogy véleménye szerint az utóbbi négy év az elmúlt három évtized legtevékenyebb elnökségét, legeredményesebb időszakát hozta, annak ellenére, hogy az elnökség tagjai – megítélése szerint – vele ellentétben álltak. Az eredmények felsorolásában szerepelt a tagság „felduzzadása”, az alapszabály és a választási szabályzat elkészítése, a Turulban lévő társasági részvétel megmentése, a társaság üléseinek helyszínéül a Nemzeti Múzeum biztosítása, két sikeres konferencia megtartása, valamint a Társaság honlapjának elindítása. (Még akkor is, ha e honlap – finoman szólva – erősen fejlesztésre szorul.) Az erősen személyeskedő, elsősorban dr. Pandula Attila főtitkárnak (elnökjelölt) címzett elnöki beszámoló után az előzőleg elfogadott napirend szerint a pénzügyi beszámoló következett volna, de azt dr. Fülep Tímea pénztárnok nem kívánta megtartani, mivel azon a véleményen volt, hogy elég, ha arról dr. Fraknói Mária felügyelőbizottsági jelentéséből értesülnek a Társaság megjelent tagjai. A vizsgálat megállapította, hogy négy év után most készült el pótlólag az MHGT pénzügyeinek dokumentálása, minden kifizetés mögött számla található. A pénzügyletek könyvelése nem volt folyamatos és nem volt szabályos, aminek oka az lehetett, hogy nem szakember

könyvelt. Megjegyezte ugyanakkor, hogy bizonyos dolgokat nem tudott részletesen vizsgálni, mert azt csupán a közgyűlés előtti napokban végezhetette el, úgy, hogy erre csak rövid idő állt rendelkezésére. Ezt követően került sor a beszámoló megvitatására, a tagok hozzászólására. Dr. Kollega Tarsoly István alelnök és a további felszólalók is nehezményezték, hogy a Társaság – az elnök felé többször tett elnökségi és tagsági jelzések ellenére – nem felelt meg az elmúlt években az előírt pénzügyi szabályoknak, jelentési és tájékoztatási kötelességeknek. A hozzászólások után következett a beszámolókról történő szavazás. Az elnöki, azaz tartalmi beszámolót a közgyűlés 2 igen, 35 nem szavazattal és 5 tartózkodással nem fogadta el, csakúgy, mint a pénzügyi beszámolót, amelynek elfogadására senki sem szavazott, ellenben 34 fő elvetette és nyolcan tartózkodtak. A felügyelőbizottsági jelentés 7 tartózkodás mellett 18 igen, 17 nem szavazatot kapott. Ezt követően dr. Harmath Arisztid maga és az elnökség nevében lemondott, majd sor került a tisztújításra.

A tisztújító közgyűlésen megjelent és választásra jogosult 42 tagból egy személy időközbeni távozása miatt végül 41 fő szavazott. Ezt követően a Szavazatszámlláló Bizottság összeszámolta a leadott szavazatokat és a következő eredmény született:

Az elnöki tisztségre: Dr. Draskóczy István 5, Dr. Harmath Arisztid 10, **Dr. Pandula Attila 23**

Az alelnöki tisztségre: Dr. Beke Margit 17, **Dr. Kollega Tarsoly István 34, Reisz T. Csaba 20, Dr. Örsi Julianna 7**

A főtitkári tisztségre: **Kovács Eleonóra 40**

A főtitkár-helyettesi tisztségre: Török Róbert 18, **Vitek Gábor 20**

Titkári tisztségre: **Debreczeni-Droppán Béla 29, Dr. Diószegi György 25, Dr. Fülep Tímea 18, Balogh László 4**

Pénztárnok: **Dr. Péntekné Unghváry Mária 39**

A Felügyelő Bizottság tagjaira: **Horváthné dr. Fraknói Mária 35, Dr. Szálkai Tamás 32, Szemán Attila 23, Szirmay Gábor 28**

A Társaság Választmányába a 29 jelölt közül a következő 16 személy került: Bagdy Márton, Bárdossy Péter, Benyovszky Mórincné, Gudenus János József, dr. Gyulai Éva, Hunyady László, dr. Kóczy T. László, dr. Laczlavik György, Márfi Attila, dr. Mészáros Kálmán, dr. Örsi Julianna, Simon István, dr. Szálkai Tamás, Szemán Attila, Szirmay Gábor, dr. Várkonyi Tibor.

Debreczeni-Droppán Béla titkár

E számunk szerzői

DEBRECZENI-DROPPÁN BÉLA muzeológus (Magyar Nemzeti Múzeum, Budapest)

ERDÉSZ ÁDÁM igazgató (Magyar Nemzeti Levéltár Békés Megyei Levéltára, Gyula)

KATONA CSABA tudományos munkatárs (Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézet, Bp.)

KOVÁCS ELEONÓRA főlevéltáros (Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Bp.)

MÁRFI ATTILA főlevéltáros (Magyar Nemzeti Levéltár Baranya Megyei Levéltára, Pécs)

NÉMETH SZANDRA muzeológus (Magyar Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum)

REISZ T. CSABA címzetes főigazgató, főlevéltáros (Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Bp.)

TÁJÉKOZTATÓ

Szerzőink figyelmébe

A szerkesztőség a beérkezett kéziratok közléséről két anonim szakmai bíráló (lektor) véleményének ismeretében hoz döntést. A szerkesztőség kizárólag olyan kéziratokat fogad el, amelyek megfelelnek a szerkesztőség által előírt követelményeknek. Kérjük a tanulmányok és az ismertetések szerzőit, hogy minden esetben végleges szövegű kéziratokat küldjenek, mivel a korrektúrában a szerkesztők által megszerkesztett kéziratokon érdemi változtatásokra már nincs lehetőség. A szerkesztőség jegyzetapparátussal együtt lehetőleg 0,5–1 éves (20–40 000 „n”) tanulmányokat, recenziók esetében maximum 5 oldalas (10 000 „n”) írásokat vár. Ennél nagyobb terjedelmű kéziratok megjelentetésére is van lehetőség indokolt esetben (maximum 100 000 „n”). Az ismertetéseknél kérjük az ismertetendő mű (művek) pontos bibliográfiai adatait közölni. A tanulmányokban csak a jegyzetekben történik hivatkozás, nem kell felhasznált irodalom- vagy rövidítésjegyzéket készíteni.

Az egységes jegyzetapparátus érdekében kérjük az alábbiak betartását:

- A hivatkozott művek szerzőinek nevét kurziválni kell; nem kurziváljuk viszont szerkesztőjének (szerkesztőinek) nevét. Ez utóbbiakat a jelzett könyv, tanulmánykötet címe után zárójelbe téve adjuk meg (pl. Szerk. Domanovszky Sándor.). Ha egy műnek több szerzője, illetve szerkesztője van, azokat nagy kötőjellel (–) válasszuk el egymástól. A szerző(k) neve után a cím előtt kettőspontot tegyünk.
- Az oldalhivatkozásokor kérjük az oldal sorszámát megadni, a tól–ig-aldalszámok és évszámok esetében nagy kötőjelet (–) írjunk (38–40., 61–72.).
- A hivatkozásokor csak a kiadás helyét és évét tüntessük fel, a kiadót nem.
- Ha a hivatkozott mű esetében több kiadási hely van megadva, az egyes helységeket nagy kötőjellel (–) válasszuk el egymástól (pl. Bp.–Debrecen). Ha a kiadás helye Budapest, azt mindig rövidítve írjuk ki (Bp.). A kiadás helye után, az év előtt vesszőt kell tenni (pl. Bp.,).
- Amennyiben a hivatkozott mű valamilyen sorozat keretében jelent meg, a sorozat címét a kiadási hely és év után zárójelben tüntessük fel: pl. (Monumenta Hungariae Historica).
- Ha tanulmánykötetben napvilágot látott cikket idézünk, úgy a hivatkozott tanulmány után az „In:” szócskát írjuk, és közvetlen utána adjuk meg a tanulmánykötet címét és zárójelben a szerkesztőjét/szerkesztőit.
- Folyóiratban megjelent cikkekre történő hivatkozásokor nem tesszük ki az „In” szócskát. A hivatkozott folyóirat címét kurziváljuk, és utána tegyünk vesszőt; ezt követi az évfolyam vagy kötetszám, majd zárójelbe téve a megjelenés éve, utána az illető évben megjelent szám, végül pedig az oldalszám: pl.: *Történelmi Szemle*, 1 (1958) 1. sz. 52. Az éven belüli számot csak abban az esetben jelöljük, ha a folyóiratnál nem folyamatos a lapszámozás az egyes számok esetében.
- Amennyiben ugyanarra a műre történik hivatkozás, kérjük a hivatkozott szerző családi nevét teljesen megismételve, keresztnévét azonban rövidítve megadni, utána kettős pontot tenni, majd az „i. m.” jelölést használni. Ezt követi az oldalszám. (Pl.: *Nagy I.*: i. m. 32.). Ha egymást követően ugyanarra a műre és oldalszámra hivatkozunk, írjuk, hogy „Uo.”. Ha ugyanazon szerző egy másik munkájára, tanulmányára hivatkozunk, úgy az utóbbit/utóbbiakat az előbb idézettől egyértelműen el kell különíteni (pl. rövidített címmel, kerülve az évszámok rövidítést) és erre hivatkozni. Ha szerkesztett műre, forráskiadványra vagy sokszerzős műre történik hivatkozás, akkor a cím után zárójelben közöljük a továbbiakban alkalmazott rövidített címet (pl. a továbbiakban Reg. Arp.). Ha több kötetes műre történik hivatkozás, kérjük minden esetben az idézett kötetszámot, eltérő kiadási hely és év esetén ez utóbbiakat is feltüntetni. (Pl. *Nagy I.*: i. m. XI. k. Pest, 1858.)
- A kéziratokban az évszázadokat – idézetek, tanulmány- és könyvcímek kivételével – arab számmal jelöljük.
- Írásaikat minden esetben Word for Windows szövegszerkesztő programban készítve juttassák el a szerkesztőségbe elektronikus úton a turul@mol.gov.hu vagy a szerkesztőség tagjainak címére. A szöveget balra zártan írják, és a kurziváláson kívül semmilyen kiemlést (kövérítést, aláhúzást, ritkítást) vagy formázást ne alkalmazzanak. A tapadó írásjeleket is kurziválni kell, ha az előtte álló szó kurzív.
- A betűtípusok megválasztásakor ajánljuk a Times New Roman-t.
- A lábjegyzeteket automatikus számozással kérjük megadni, „lábjegyzet”-programot választva. Így a jegyzetek az oldal aljára kerülnek.
- Amennyiben a kiadandó tanulmányban képet/képeket is kívánnak közölni, kérjük azt/azokat mellékelni, vagy digitális formában a kéziratához csatolva beküldeni, minden esetben jelölve a kéziratban, az/azok hova kerüljön/kerüljenek. Csak nyomdai szempontból jó minőségű képeket tudunk közölni. A Magyar Országos Levéltár anyagából közlendő képet nem szükséges mellékelni, csak a pontos jelzettel feltüntetni.
- Amennyiben nagyobb méretű táblázatokat kívánnak közölni, melyek meghaladják a folyóirat szedéstükör-szelességét, kérjük azokat a tanulmány szövegének végéhez illeszteni, külön szakaszban. A genealógiai táblázatokat is Word for Windows szövegszerkesztő programban kérjük.
- Csak a jegyzetekben (ld. = lásd, vö. = vesd össze, pl. = például) használjunk rövidítéseket, a főszövegben ne, ott tehát kiírjuk, hogy ’például’.
- A főszövegben és a jegyzetekben az idézeteket nem kurziváljuk, csak idézőjelbe tesszük. Az idegen nyelvű (többnyire latin) kifejezéseket, formulákat viszont kurziváljuk.
- A folyóiratban közlésre kerülő tanulmányokról különnyomatokat csak külön igény alapján, megegyezés szerint készítünk. Az aktuális számból a tanulmányok szerzői öt tiszteletpéldányt kapnak, valamint dolgozatukat elektronikusan PDF formátumban.

Példák a hivatkozásokra:

Monográfiák esetében:

Szentpétery Imre: Magyar oklevéltan. Bp., 1930. (A magyar történettudomány kézikönyve II. 3.)

Folyóiratok esetében:

Ghyczy Pál: Kanizsai Dorottya címereslevele 1519-ből. *Turul*, 46 (1932) 68–70.

Szerkesztett kiadvány esetében:

Thallóczy Lajos: Jajcza (bánság, vár és város) története 1450–1527. (Az oklevéltár szerk. Horváth Sándor.) Bp., 1915. (Monumenta Hungariae Historica, Diplomataria XL.) 76.

Tanulmánykötetben megjelent írás esetében:

Kubinyi András: A királyi udvar élete a Jagelló-korban. In: Kelet és Nyugat között. Történeti tanulmányok Kristó Gyula tiszteletére. (Szerk. Koszta László.) Szeged, 1995. 309–355.

Digitális adathordozók esetében:

Engel Pál: Középkori magyar genealógia. CD-ROM. Bp., 2001. Oslí nem.